

De alwetendheid van de lijdende Borg Ds. L. Huisman

Zingen: Psalm 1 : 1 en 3
Lezen: Johannes 13 : 1 t/m 30
Zingen: Psalm 2 : 3 en 6
Psalm 69 : 6
Psalm 118 : 8

Het Woord van God, geliefden, dat wij u heden willen prediken, staat in Johannes 13 : 25 tot 30.

"En deze, vallende op de borst van Jezus, zeide tot Hem: Heere, wie is het? Jezus antwoordde: Deze is het, dien Ik de bete, als Ik ze ingedoopt heb, geven zal. En als Hij de bete ingedoopt had, gaf Hij ze Judas, Simons zoon, Iskariot. En na de bete, toen voer de satan in hem. Jezus dan zeide tot Hem: Wat gij doet, doe het haastelijk. En dit verstond niemand dergenen, die aanzaten, waartoe Hij hem dat zeide. Want sommigen meenden, dewijl Judas de beurs had, dat hem Jezus zeide: Koop, hetgeen wij van node hebben tot het feest, of dat hij den armen wat geven zou, Hij dan, de bete genomen hebbende, ging terstond uit. En het was nacht."

In deze tekst openbaart de lijdende Borg Zijn alwetendheid: Jezus kent de verrader, Jezus waarschuwt hem en Jezus sterft onder zijn verraad.

De Borg Jezus Christus openbaart Zijn alwetendheid, er is Hem niets overkomen. Hij is niet het slachtoffer geworden van de mens, maar Hij is de Offerande Gods Die Zich vrijwillig de Vader heeft overgegeven.

Hij kent de verrader en Hij waarschuwt hem. Ook hierin betoont Hij geen lust te hebben in de dood der goddelozen, want tot het laatste toe heeft Hij hem gewaarschuwd. We vinden niet minder dan vijf waarschuwingen aan de verrader in deze geschiedenis. Tot vijf maal toe heeft Jezus gezegd: "Judas, ga niet weg; Judas, je bent op de weg naar het verderf; Judas, keer terug!" Zo is Jezus. Tot aan het laatste toe heeft Hij gewaarschuwd.

Eindelijk sterft Hij onder het verraad. Bitter, bitter moet het voor Jezus geweest zijn: één van Zijn discipelen, één van de twaalven die Hij uitverkoren had om de boodschap van Zijn genade over het wereldrond uit te brengen, te prediken, te verkondigen, heeft de verzenen grotelijks tegen Hem verheven. Voor het zover was dat hij de boodschap krijgen zou: "Gaat heen in de hele wereld en verkondig dit evangelie" heeft hij het binnenste van zijn hart ten opzichte van Jezus geopenbaard. Dat binnenste van ons aller hart is ten diepste, of we het geloven of niet, opstand tegen God, vijandschap tegen Hem Die nooit onrecht gedaan heeft. Die vijandschap heeft zich het ergst geopenbaard waar God het meest van Zijn genade liet zien, want dat was toch in de Zoon van Zijn liefde? God heeft het hele Oude Testament door gesproken van Zijn genade voor zondaren, maar bij het Nieuwe Testament heeft Hij het bevestigd wat Hij bedoelde in het Oude Testament met al die offeranden: Zijn eigen Zoon. Toen heeft Hij het binnenste van Zijn hart laten zien en gezegd: "Zondaren, kijk, alzo lief heb Ik de wereld, dat Ik Mijn eniggeboren Zoon in de dood overgeef, opdat elkeen die in Hem gelooft niet zal verderven, maar het eeuwige leven hebbe." Nu is het één van de twaalven die Hem aan het einde van Zijn loopbaan ontrouw wordt.

Het Sanhedrin heeft zich van het begin af verzet tegen Hem, die werden uitgetild vanaf hun fluwelen kussen en op de naakte rotsgrond van Gods gerechtigheid geplaatst en daar hielden ze niet van. Ze waren immers vroom? Het waren immers goede mensen? Ze hebben immers alles gedaan wat ze konden doen, en wat heeft de Heere dan nog meer van je te eisen als je doet wat je kunt? Zo hebben ze gedacht en ze meenden en ze hoopten genoeg gedaan te hebben om het eeuwige leven te beërven. Ze waren immers goed in hun eigen ogen? Als Jezus hen gaat ontdekken dat ze zo niet zalig kunnen worden, dan begint het vuur van hun vijandschap te branden en dan hebben ze een plan gemaakt en dan zeggen ze: "Hij moet gedood worden, Weg met zulkeen! Hij is niet waardig dat Hij leeft." Ze konden niet langer de schande

dragen, die ze door de ontdekkende prediking van Jezus elke keer op hun ziel geladen kregen. Het was buigen of barsten: Hij eraan of wij eraan! Als Hij nog langer leeft zal Hij ons allemaal in de schande brengen. Dan zal Hij aan heel Israël laten zien wat er in ons hart leeft en dat weigeren we. Zijn mond moet voorgoed gestopt worden. Ze hebben een plan gemaakt: dood zal Hij gaan, maar, zeggen ze, niet op het feest! Niet op het feest. Het Paasfeest was aanstaande. Nog enkele dagen, niet op het feest, want je kunt dat volkje nooit vertrouwen. Er zijn er zovelen aan wie Hij wonderen gedaan heeft. Daar zijn mensen onder die zeggen: "Maar wie heeft ooit zo gesproken als Hij? Dat moet de Messias zijn." Daar waren er die door Hem uit de dood waren opgewekt. Daar waren zieken die door Hem genezen waren, tientallen, honderdtallen. Blinden die konden zien en kreupelen die konden springen als een hert, en doven die weer konden horen. Ze waren allemaal levende getuigen dat Hij de Zoon van God was.

Nee, niet op het feest. Niet op het feest, we moeten Hem stiekem doden. We moeten het 's nachts doen. We moeten het op een tijd doen dat de mensen hier in Jeruzalem vergaderd zijn en Hem dan stil in de kuil bergen en dan is het gedaan. Dan hebben we Zijn mond gestopt en dan kunnen wij verder gaan. Dan is onze positie veilig.

Ja geliefden, we kunnen onze vinger weleens uitsteken naar dat Sanhedrin, die hatelijke verraders, die Christusmoordenaars, maar wat in het hart van die mensen leefde dat leeft in ons aller hart als we Gods genade niet kennen. Dan mag de mate van de zonde verschillen, maar de aard van de zonde is dezelfde: Ik wil m'n eigen weg gaan, ik wil doen wat ik wil, je moet me niet altijd met de dood op m'n hielen zitten, niet de wet van God voor de voeten gooien, ik wil leven, leven zoals ik denk dat ik gelukkig zal zijn. Is dat niet ons aller leus? Is dat niet ons aller leus, al hebben we dan nog zo'n tegenspreker hier? Gelukkig hebben we dan nog een geweten, een consciëntie, die ons elke keer vermaant: niet doen hoor, je gaat te ver, dat kan niet, dit mag niet van God. Nou goed, dat weet ik wel, maar ik moet toch ook leven en ik sta toch in de maatschappij en ik moet er toch door en - u weet wel wat de duivel u altijd weer wijs maakt! En dan altijd maar weer die strijd tussen goed en kwaad, de strijd tussen het volgen van Jezus en dan desnoods schade lijden, dan desnoods ondergang, of die andere kant: jezelf blijven, geëerd, je positie redden, staande blijven voor God en de mensen. Dat is de grote twist die het evangelie niet alleen in de wereld maar ook in de kerk brengt.

Hier zien we het voor onze ogen geschilderd, maar we zien ook, dat het woord van Jezus Christus gezag heeft, de waarheid is en alle mensenwoord zal beschamen. Want al roepen al die 70 Sanhedrinnisten: "niet op het feest", Jezus zegt tegen Zijn discipelen - in Mattheüs 26 kunt u het lezen -: "op het feest, nog twee dagen, dan zal de Zoon des mensen overgeleverd worden in de handen der mensen." Nog twee dagen, op het feest. Ja, God is toch Overwinnaar. Als God bepaalt dat het Paaslam geslacht zal worden op het Paasfeest, wie zou Gods beleid ooit keren, wie zal Zijn hand afslaan en zeggen: niet doen, niet doen, niet op het feest? Zelfs het hele Sanhedrin is niet bij machte om Gods Raad te vernietigen of te verdraaien. Jezus zal sterven op het Paasfeest, want dan moest immers het lam geslacht worden waarvan het bloed in Egypte aan de bovendorpel en aan de zijposten van de deuren gestreken is, waarachter het volk van God veilig is. Het Paaslam met het bloed van het Lam, het bloed van Jezus Christus dat reinigt van alle zonden. Dat bloed zal op het paasfeest vloeien, opdat allen, die begeren veilig te zijn tegen het oordeel, achter dat bloed mogen schuilen.

Johannes is nog steeds overweldigd van de Goddelijke liefde die de Heere hem geopenbaard heeft voordat hij dit evangelie gaat schrijven: En voor het feest van het pascha, Jezus wetende, dat Zijn ure gekomen was, dat Hij uit deze wereld zou overgaan tot de Vader - en dan komt het - alzo Hij de Zijnen, die in de wereld waren, liefgehad had, zo heeft Hij hen liefgehad tot het einde. Daar begint Johannes dit gedeelte mee. Dat heeft hij gemaakt, dat is verankerd diep in zijn ziel: alzo Hij hen liefgehad heeft tot het einde. Ja, dat blinkt in deze geschiedenis duidelijk uit. Zelfs Judas gewaarschuwd tot het einde. Is dat geen liefde, is dat ook geen liefde dat Hij verlorenen roept, dat Hij onbekeerden waarschuwt, dat Hij zondaren zegt: treedt niet langer op die weg die naar het verderf leidt. Kom toch tot Mij en uw ziel zal leven!

De discipelen hebben nog weinig begrepen van Gods genade! Dat blijkt wel. Even tevoren hebben ze nog zondig met elkaar getwist. Als er een vrouw komt die Zijn hoofd en Zijn voeten zalft met kostelijke nardus, dan zijn ze het er allemaal over eens, dan praten ze allemaal Judas na: waarom dit verlies, is dat nu

nodig? Moet dat nu zo? 300 penningen zo maar wegslijten om een kruikje olie over het hoofd en de voeten van Jezus uit te storten? Die zalf had duur verkocht kunnen worden en het geld aan de armen gegeven. In mijn beurs, dacht Judas, dan kon hij er ook nog enkele dinariën van stelen.

Wat is een mens, wat is zelfs een discipel van de Heere, als hij uit het krachtenveld van de genade zich losmaakt en de kant van de wereld kiest, zelfs tegen een vrouw die haar hart uitstort in haar liefdebetoning omdat ze Jezus liefhad. Alleen liefde verstaat liefde, dat weten we uit het natuurlijke. Alleen liefde verstaat liefde, anders kijken we er altijd vreemd tegenop. Dan zeggen we altijd: moet dat nu zo? Doe niet zo erg, het kan toch anders ook? Waarom nu zo'n hele kruik, een paar dmpeltjes zou toch ook genoeg zijn? Is het geen zonde van het geld wat je aan Jezus besteedt, van de tijd die je voor Hem besteedt, dat je in de kerk zit? Het offer dat je aan Jezus brengt, kun je dat niet beter ergens anders voor besteden? Hoe komt dat toch? Hoe komt dat opborrelen van die ergernis tegen liefdebetoning, tegen overgave aan Jezus, tegen doen om Zijnentwil? Dat haat de wereld omdat ze Hem niet kent.

Het was hier zelfs een aanstoot voor Zijn discipelen. Hoe licht wordt ook de kerk verleid om met de wereld mee te denken en met de wereld mee te doen op een wereldse wijze. Het is beslist pijnlijk geweest voor de Meester en daarom heeft Hij gezegd: "Laat af, doet die vrouw geen moeite aan, zij heeft dit gedaan tot een voorbereiding voor Mijn begrafenis. Zij heeft daarin betoond, hoe lief zij Mij had. Zij heeft daarin laten zien wat ze van Mij geloofde: Ik zou de dood ingaan. Ze is verder dan jullie, discipelen, die nog steeds niet geloven dat Ik sterven moet om je zonden te verzoenen. Deze vrouw wel, tot een voorbereiding van Mijn begrafenis."

Ze hebben pas nog getwist wie de meeste was. Ze waren aan de tafel gaan liggen zoals de gewoonte was zonder voetwassing. Erg hé? Waarom wilden ze het niet? Wel, de één zei: "Ik ben langer een discipel dan jij, ik heb meerdere rechten dan jij, ik heb meer contact met Jezus dan jij, ik was jouw voeten niet" en de ander zei: "maar ik doe het ook niet, ik ben de minste niet." Toen heeft Jezus Zijn kleed afgedaan en een doek omgebonden en het bekken met water gepakt en toen is Hij voeten gaan wassen, ja, zelfs van Judas, zelfs van Judas heeft Hij de voeten gewassen. Toen Petrus zei: "nee, nee, mijn voeten zult Gij in eeuwigheid niet wassen" toen zei Jezus: "Als Ik u niet wasse, dan hebt gij geen deel aan Mij." Toen zei hij: "Heere, dat kan niet, zonder U is het leven me geen cent meer waard, was dan mijn voeten, mijn hoofd, mijn handen, geheel." Nee, zei Jezus, "dat is niet nodig. Wie Ik de voeten was die is rein, doch niet allen." Niet allen, staat er, niet allen. Nee, daar was er één, Hij wist het, en Hij kende hem en zelfs die heeft Hij de voeten nog gewassen. Is dat geen evangelie? Is dat geen zelfverloochenende liefde, iemand de voeten wassen van wie Hij wist dat die Hem ter dood verkopen zou voor 30 zilverlingen? O Jezus, hoe groot is Uw liefde! Wat is het erg tegen de geboden Gods te zondigen, te liegen, te stelen, te hoereren, achterklap te spreken, ja, maar de grootste zonde, de ergste zonde, dat is de zonde tegen het evangelie. Dat is verhard te blijven als het bloed van Christus stroomt en als de tranen van Christus gezien worden en de wonden van Christus geopenbaard worden. Want die de wet van Mozes teniet doet, sterft zonder barmhartigheid onder twee of drie getuigen, maar zoveel te zwaarder oordeel zal hij dragen die dit kruis van Golgotha, die deze liefde van Jezus Christus, die het bloed van de zoon van God onrein geacht heeft. Neem het eens mee, overleg het eens in je gedachten, Stelen en liegen en zweren en vloeken en al die dingen zijn verschrikkelijk, maar het allerverschrikkelijkst is als je in de kerk zit en het bloed van Christus vloeit, het wordt gesprengd ik spreek Calvijn na - op degenen die in de kerk zitten en je blijft onbekeerd, het breekt je hart niet, het doet je niet uitroepen: "Gena o God, gena, hoor hoe een boeteling pleit!" Judas ging door en waarom toch? Ach, wat moeten we ervan zeggen? Welke redenen kunnen we aanvoeren? Hij was in Jezus teleurgesteld. Hoe kwam dat nu? zult u zeggen. Wat heeft Jezus dan voor kwaad gedaan waarom Judas in Hem zou teleurgesteld zijn? Wel, Judas zocht er op een verkeerde manier beter van te worden, van Jezus' discipel te zijn. Je wordt er waarachtig beter van als je een discipel van Jezus wordt, maar ik zei: op een verkeerde manier. Hij dacht er een aards voordeeltje uit te halen. Hij zocht opgang onder het volk. Hij wilde ook weleens een rabbi zijn. Z'n vader en z'n moeder hebben het al van hem gedacht toen hij geboren werd. Die gaven hem de naam van Judas. Weet u wat Judas betekent? Godlover! Die vader en moeder bogen zich over dat pasgeboren kindje en ze zeiden: "Moge dit kindje een Godlover zijn, en we noemen hem Judas." Ze hadden verwachting van hem en hij had verwachting van zichzelf. Toen hij groter werd en groot geworden was, hoorde hij van de rabbi van Nazareth, Die op een

wonderlijke wijze het Woord van God bracht en met tekenen bevestigde. Hij zei: "dat is de koning, die zal de heerschappij overnemen. Die kan wat andere rabbi's niet kunnen. Ik moet in zijn dienst zien te komen." Zo is hij in de nabijheid van Jezus gekomen. Nee, nee, niet aanstonds om Hem te verraden, om Hem over te geven om gedood te worden, dan had Jezus hem gewis niet aanvaard, dat was nog ver uit zijn gedachten, hij wilde alleen maar met Jezus naar de top 1. Hij wilde iets worden met z'n godsdienst. Dan zouden straks de mensen zich ook voor hem neerbuigen en zeggen: "Rabbi, rabbi." Dan zou hij zijn wens verkregen hebben.

Naarmate de dagen verstrijken dat hij met Jezus omgaat, wordt hij meer en meer teleurgesteld zoals alle mensen teleurgesteld worden, die naar de kerk komen en denken daar maatschappelijk of burgerlijk beter van te worden. Want de enige zegen die je in de kerk krijgen kunt is: genade. Al het andere dat je van Jezus verwacht terwijl je dit niet verwacht - daarin zul je teleurgesteld worden. Onthoud dat goed. Niet dat Jezus niet rijk maakt, niet dat Jezus geen brood op de plank geeft, niet dat Jezus niet voor kleren zorgt voor Zijn kinderen, o dat allemaal, maar zoek eerst het Koninkrijk van God, daar gaat het om. Zoek Jezus als Zaligmaker, dat betekent Zijn naam toch? Zoek eerst in Jezus de Zaligmaker en als je geen Zaligmaker, niet DE Zaligmaker in Hem zoekt, dan zal je vroeg of laat in Hem teleurgesteld worden. Hier zie je het voorbeeld in een van de twaalven. Judas werd bekoord door het aardse koninkrijk en Jezus nam hem aan, Jezus nam hem aan en het was een bijdehante man. Hij wist met geld om te gaan. "Ja", zeiden de discipelen, "laat Judas de beurs dragen", want ze moesten leven van de collectes en daar was Judas de geknipte man voor. Die wist tenminste met geld om te gaan. Natuurlijk, dat kun je zomaar begrijpen. Die was er veel nauwkeuriger op dan al die andere discipelen, dat kun je ook begrijpen, want daar ging zijn hart naar uit, naar de wereld, naar eer, naar geld, naar goed, naar wat van beneden is. Hij kon op de penningen passen en hij wist daar raad mee, ook nog om een deel in zijn eigen zak te steken. Daar wist hij ook de manier voor.

De andere discipelen hebben het niet ontdekt. Zelfs in de paaszaal hebben ze hem niet ontdekt. Daar zeiden ze, als Jezus zegt: "Een van u zal Mij verraden", "ben ik het Heere? Heere, ik ben het toch niet?" Nooit heeft Judas zich blootgegeven voor zijn vrienden. Als anderen wonderen deden deed hij ook wonderen. Als anderen preekten, preekte hij ook. Als anderen collecteerden, collecteerde hij ook en een deel stak hij in zijn eigen zak. De anderen konden het niet van hem begrijpen want die hadden niet het hart van Judas in zich.

De anderen waren anders. De anderen hadden Jezus liefgekegen om wat Hij was en om wat Hij deed. Niet zondeloos waren ze, dat weten we ook wel - ik heb straks al een paar dingen genoemd aan het begin van de preek - niet zondeloos, ook zij waren menigmaal op een dwaalspoor, maar diep in hun hart was toch Gods genade verheerlijkt. Daar was toch een band gelegd tussen Jezus en tussen hun eigen leven. Daar was toch diep in hun hart de liefde van God uitgestort die door niets kon worden weggenomen en door niets kon worden overwonnen, want dat was de genade van God die hun ten deel gevallen was. Ook zij waren menigmaal teleurgesteld, ook zij hebben gevraagd, zelfs aan het einde nog: "Heere, gaat het nu gebeuren? Gaat u nu in deze tijd het koninkrijk over Israël oprichten?" Ze waren steeds nog van gedachte samen met Hem te zullen gloriëren op deze wereld. Ach, die wortel van hoogmoed: we verliezen hem straks als we onze laatste adem uitblazen. Hij gaat niet met ons mee de eeuwigheid in, gelukkig niet. We zullen eenmaal God volkomen de eer geven, maar hier op aarde tobben we ermee, sukkelen we ermee, zijn we telkens gebonden in de strikken, die we zelf gespannen hebben. Onze eigen eer, onze eigen achtung, iets willen zijn samen met Jezus, Hij groot, maar wij toch ook groot. Nee, Jezus zegt: "Ik wassen en u minder worden."

Judas kon het niet begrijpen, hij kon het ook niet verwerken. Dat kun je ook niet als je geen genade kent. Dat kan alleen maar door genade gebeuren en die tijden zijn er in ons leven, hoor! Want daaraan kun je weten of je van God genade ontvangen hebt. Dan komen er tijden in je leven dat je het voor God verliezen kan en verliezen mag en verliezen wilt. Dat God alleen groot is, dat je jezelf opoffert aan God en dat je je met alles wat in je is aan Zijn voeten nederbuigt om door Hem te worden onderwezen en geleerd en geleid. Judas niet. Het moment is gekomen: hij zoekt wraak, wraak zoekt hij, "Een van ulieden zal Mij verraden."

De discipelen zeggen: "Ben ik het Heere?" Simon Petrus wenkt Johannes dat hij vragen zou wie hij toch

ware van welke Hij dit zei: Wie zal Hem dan verraden? Deze valt op de borst van Jezus en zegt tot Hem: "Heere, wie is het? Heere, zeg het." Jezus antwoordde zacht: "Deze is het, dien Ik de beten, als Ik ze ingedoopt heb, geven zal." Dan neemt Jezus een stukje van het brood, van het paasbrood, en doopt het in de bittere saus en Hij geeft het aan Judas. En als Hij de beten ingedoopt had, gaf Hij ze Judas, Simons zoon uit het dorpje Kariot. En na de beten - want hij heeft het aangenomen, hij heeft het gegeten, Hij heeft gedaan alsof, diep in zijn ziel haatte hij Jezus en hij heeft aan de paasmaaltijd gedaan alsof. De zonde is sterk. "Je eer redden, hou vast", zei de duivel, "laat je niet ontdekken, laat je niet kennen, niet belijden dat je Jezus niet liefhebt, doe net alsof, spreek je haat niet uit, hou je sterk voor de mensen, voor de discipelen." En na de beten, toen voer de satan in hem. Jezus dan zeide tot hem: Wat gij doet, doe het haastelijk.

In vers 10: rein doch niet allen; vers 18: die met Mij het brood eet, heeft tegen Mij zijn verzenen opgeheven; vers 21: Ik zeg u, dat een van ulieden Mij zal verraden en vers 26: Deze is het, die Ik de beten, als Ik ze ingedoopt heb, geven zal en Hij gaf ze aan Judas en nog verstaan de discipelen het niet. Sommigen meenden, omdat Judas de beurs had, dat Hij zei: "Koop hetgeen wij van node hebben tot het feest, of, dat hij de armen wat geven zou", maar Judas wist beter. Hij nam het brood en hij at het en het brandde in zijn ziel als het vuur van de hel. Nu kon hij het in de gemeenschap met Jezus niet langer uithouden. Hij was het die in zijn hart voorgenomen had en in de praktijk van zijn leven deed plaatsvinden: wat wilt gij mij geven en ik zal Hem u overleveren.

Ja geliefden, die teleurstelling openbaarde zich, ontpopte zich, ontvouwde zich in brute haat en als Jezus hem dan toch wil ontdekken, als hij dan hoort dat Jezus zegt: "Die met mij de hand in de schotel indoopt die is het", dan denkt hij: O, wilt U mij openbaar maken, voor al deze mensen openbaar maken? Ik zal u krijgen." Hij stapt op en gaat naar buiten. Daar breekt de laatste strohalm die hem aan Christus bindt, want de zonde is een voortgaande weg. Je wordt niet in één keer een Judas. Dat is een proces. Je kunt ook geen Judas worden als je nooit in de kerk geweest bent. Je moet van Jezus weten, je moet van Jezus gehoord hebben, je moet Jezus' werken gezien hebben. Daar moet over Jezus gepreekt zijn en u moet met Jezus contact gezocht hebben om een Judas te kunnen zijn. Daarom is het ook zo gevaarlijk om onbekeerd te blijven onder de prediking van het evangelie. Gewoon te raken aan de waarschuwingen, te horen hoe Jezus, Die Zijn bloed gegeven heeft voor verlorenen, Zijn volk zalig maakt, en dan naar huis gaan en je eigen paadje blijven bewandelen. Jezus willen dienen om de hemel, om loon, om er beter van te worden, maar zonder liefde.

Gemeente, dat gaat niet, dat kan niet. Hij wil niet bemind worden om Zijn goed. Hij wil niet bemind worden om de hemel. Hij wil bemind worden om Zijn persoon. Hij wil bemind worden omdat Hij de hemel verlaten heeft en verlorenen opzocht en de dood inging voor goddelozen. Hij wil bemind worden om Zijn persoon, om wat Hij gedaan heeft. Hij heeft het huis des Vaders verlaten en Hij is in de woestijn van deze wereld gekomen. De vossen hebben holen en de vogelen des hemels hebben nesten, maar de Zoon des mensen heeft niet waarop Hij het hoofd kan nederleggen. Wat zegt u van deze Christus? Nog een enkel woord nadat we gezongen hebben uit Psalm 69:6.

Hij dan, de beten genomen hebbende, ging terstond uit. En het was nacht. Het was nacht waarop nooit een morgen meer zou volgen. Het was nacht en het bleef nacht, het was eeuwige nacht. Hij heeft nog even geprobeerd om het goed te maken. Hij is naar de overpriesters teruggegaan en hij wierp de 30 zilverlingen voor hun voeten en hij schreeuwde het uit: hier hebt u het geld terug, ik wil het niet hebben, het brandt in m'n zak. Ik heb verraden onschuldig bloed. "Dat moet je zelf weten, wat gaat ons dat aan? Zie dat je terecht komt. Je hebt het toch zelf gewild?" Handlangers van de duivel, geen dienaars van Jezus Christus. En Judas is zonder raad, zonder hoop, weggevlucht naar buiten. Hij heeft de strik voor zich gemaakt, aan een boom gebonden, van de tak afgesprongen, het touw brak, hij viel op de grond en barstte open. Hij daalde in de hel, voor eeuwig. O Judas, Judas, waarom niet naar Jezus gevlucht met de nood van je ziel? Hij haatte Jezus. Hij was teleurgesteld in Jezus. Hij wilde God niet dienen, want God had hem zijn zin niet gegeven en God had zijn gebeden niet gehoord en hetgeen hij van God nodig had heeft hij van God niet begeerd.

Als je iets anders van God begeert dan genade, dan zal je ook in God teleurgesteld worden. Maar dit staat

nu geschreven als een voorbeeld voor degenen die God zoeken zonder hart, die God zoeken om alle andere dingen, behalve om genade en vergeving van zonde. Dit staat ons geschreven als een lichtend voorbeeld voor ons, als het gevaarteken op onze levensweg. Wat zoeken we in de kerk? Waar is het u om begonnen in deze wereld? Waar gaat uw hart naar uit? Deze waarschuwing komt tot ons: denk, denk aan Judas. Hij heeft een plaats gehad in de kerk, hij was een ambtsdrager in de kerk, hij had verwachting van Jezus, maar een verkeerde verwachting. Hij had Jezus niet nodig als een Borg voor zijn schuld. Hij wilde gloriëren met Jezus, maar zonder kruis. Hij wilde leven met Jezus, maar zonder te sterven met Jezus en dat kan niet. Je kan niet de wereld en God tegelijk dienen. Je kan niet naar de genade grijpen en dan de wereld vasthouden. Je kan niet nederbuigen voor Jezus en zeggen: "mag ik uw discipel zijn, mag ik uw kind zijn?" als u in uw hart de zonde vasthoudt.

U bent welkom bij Jezus. Elke zondaar die hier zit is welkom bij Jezus, maar dan om Jezus te zoeken waarin en waardoor en waarvoor Hij gekomen is, namelijk om de zonde weg te nemen. Je bent welkom als je tot Hem komt omdat de last van de zonde je teveel geworden is en je zegt: ik kan niet verder, mijn leven is een waardeloos leven, ik durf zo niet verder. Vlucht dan tot Jezus, want daartoe is Hij in de wereld gekomen om mensen die het verloren hebben, om mensen die niet naar Zijn inzettingen geleefd hebben en die met berouw, met droefheid, met erkenning ervan tot Hem vluchten om genade en om ontferming, te ontvangen. Dan bent u welkom, want daar is nog een weg ter ontkoming. Daarom laat de Heere u dit prediken. Hier staat hij op uw pad, Judas, die Christus niet zocht om wat Christus was en daarom verloren ging, opdat hij u zou waarschuwen door dit teken dat God opgericht heeft op de weg naar het kruis. Denk aan Judas. Denk aan Judas, want hij was een van de twaalven. Hij heeft van Jezus gesproken en hij wilde Jezus dienen op zijn manier, maar hij is teleurgesteld in Jezus want hij heeft iets anders in Hem gezocht dan waarvoor Jezus in de wereld gekomen is.

Nu komt de vraag tot uw hart: waarom zoekt u Jezus? Waarom zit u vanmorgen hier in de kerk? Kom, antwoord eerlijk. Is het om van de last van uw zonden bevrijd te worden? Is het omdat u gehoord hebt dat de Zoon van God in de wereld gekomen is om zondaren zalig te maken? Is het dat wat u benauwt? In al het andere dat u van Hem verwacht zult u teleurgesteld worden, maar als u dit van Hem verwacht, dat Hij uw zonden zal vergeven, dan zult u uw wens verkrijgen, dan zult u hem niet tevergeefs dienen. Dan zit u hier op de rechte plaats om uw verloren hart Hem aan te bieden en met tranen uit uw ziel geperst uit te roepen: "Zoon van David, ontferm U mijner!" Dan zal Hij u kennen en Hij zal u niet verlaten, al zou u Hem met Petrus in het diepst van Zijn lijden verloochenen vanwege de zwakheid uws vleses, en al was u met al de discipelen van Hem gevlucht om Hem alleen te laten, dan zal Hij u als de opgestane Levensvorst opzoeken. Zoals Hij Petrus, Johannes, Jacobus en al de discipelen heeft opgezocht die Hem in waarheid hebben liefgehad, maar die vanwege - ik zeg het nog eens - de zwakheid huns vleses Hem verlaten hebben.

En wie van ons moet het niet van harte toestemmen, ja, ik Heere, hoe menigmaal ben ik U ontrouw, hoe dikwijls heb ik gezegd: Nee, Jezus, nee, ik ken Hem niet, ik ken Hem niet, terwijl er hier in uw hart een stem klonk: Kent u Hem niet, hebt u Hem nooit gezien, heeft Hij u nooit aangezien in ontferming en genade? Lieg dan niet tegen Hem.

Kom dan en belijd het dan. Straks vraagt Jezus aan één van de discipelen en hij heeft waarlijk niet minder gezondigd dan Judas Iskariot: Simon, zoon van Jona, hebt gij Mij lief? Dan is het enige antwoord dat hij uit het diepst van zijn hart in waarachtigheid en waarheid zeggen kan en het zij ook uw antwoord: Heere, Gij weet alle dingen, ook mijn zonden, Gij weet dat ik U liefheb.

Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.